

Overgangsregeling in verband met aanpassing van de Ziektewet aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering

(Wet overgangsregeling Ziektewet)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 12

**INHOUDSOPGAVE
VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING**

Algemeen

	Blz.
§ 1. Inleiding	1
§ 2. Lopende uitkeringen krachtens de Ziektewet bij invoering van de wet van 18 februari 1966 (Stb. 85) tot wijziging van de Ziektewet (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering)	1-2
§ 3. Recht op ziekgeld bij invoering van de wet van 18 februari 1966 (Stb. 85) tot wijziging van de Ziektewet (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering) van voordien niet krachtens de Ziektewet verzekerden	2
§ 4. Gevolgen van het onder de verplichte verzekering van de Ziektewet brengen van personeel in dienst van werkgevers, die aangesloten zijn bij de Invaliditeits-Coöperatie of de Vereniging voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering	2-3
§ 5. Samenvatting	3
Artikelsgewijze toelichting	3-11

Algemeen

§ 1. *Inleiding*

In de memorie van toelichting op het wetsontwerp tot wijziging van de Ziektewet (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering) — Zitting 1962—1963, Nr. 7171, Stuk nr. 8 —, heeft de ondergetekende bij de toelichting op artikel L opgemerkt, dat de overgangsbepalingen, welke nodig zijn in verband met afschaffing van de loongrens in de Ziektewet (Z.W.) en eventuele andere nodig blijkende overgangsbepalingen in een afzonderlijk wetsontwerp, regelende het overgangsrecht, zullen worden opgenomen.

In het voorliggende wetsontwerp, dat in hoofdzaak van technische aard is, zijn de bepalingen voorgesteld, welke nodig zijn teneinde een goede overgang te verkrijgen van de huidige Z.W. naar de gewijzigde Z.W., dat wil zeggen de Z.W. zoals deze na de aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (W.A.O.) zal komen te luiden.

In het onderhavige wetsontwerp wordt voorgesteld op de bij invoering van de wet van 18 februari 1966 (Stb. 85) tot wijziging van de Ziektewet (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering) — verder te noemen: de Wijzigingswet — lopende ziektegevallen in het algemeen de huidige bepalingen van de Z.W. van toepassing te laten. Ter zake van na invoering van de Wijzigingswet ingetreden ongeschiktheid tot werken zal in het algemeen alleen rekening dienen te worden gehouden met de bepalingen van de dan vigerende Z.W.

§ 2. *Lopende uitkeringen krachtens de Ziektewet bij invoering van de wet van 18 februari 1966 (Stb. 85) tot wijziging van de Ziektewet (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering)*

In de huidige Z.W. komt reeds een bepaling inzake overgangsrecht voor. Artikel 49 van de Z.W. zegt namelijk, dat wijziging van bepalingen betreffende het ziekgeld geen invloed heeft op de op het ogenblik van inwerkingtreding der wijziging lopende uitkeringen, tenzij de uitkeringen werden verhoogd uitsluitend op grond, dat de premieën te hoog zijn gebleken.

Teneinde het onderhavige overgangsrecht zoveel mogelijk te beperken is het gewenst in het algemeen als beleidslijn aan te houden, dat de bij de invoering van de Wijzigingswet lopende ziektegevallen worden afgewikkeld met toepassing van de huidige bepalingen van de Z.W. Niettemin zal een aantal bepalingen van de gewijzigde Z.W. van toepassing dienen te zijn op de lopende ziektegevallen.

In verband hiermede acht de ondergetekende het wenselijk — ongeacht het bepaalde in artikel 49 van de Z.W. — in het onderhavige ontwerp uitdrukkelijk vast te stellen, dat de huidige bepalingen van de Z.W. van toepassing blijven op de bij het in werking treden van de Wijzigingswet lopende ziektegevallen en daarbij tevens aan te geven op welke punten deze algemene regel uitzondering lijdt. De belangrijkste uitzondering daarbij is, dat ook op de lopende ziekgelduitkeringen het verhoogde maximum dagloon van toepassing zal zijn.

Met betrekking tot deze verhoging van het maximum dagloon moge worden verwezen naar het ontwerp van wet tot wijziging van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering). Het maximum dagloon voor de Z.W. zal bij invoering van de Wijzigingswet worden gesteld op f 77, hetgeen op jaarbasis gerekend ca. f 20 000 is.

Tenslotte zij nog opgemerkt, dat na het beëindigen van de in deze paragraaf bedoelde ziekgelduitkeringen, anders dan wegens herstel van de geschiktheid tot werken, toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering zal plaatsvinden, indien de betrokkenen na afloop van het ziekgeld ten minste 15 % arbeidsongeschikt zijn en in de maand, waarin het ziekgeld eindigt, de leeftijd van 65 jaar nog niet bereiken. Verwezen moge worden naar hetgeen hieromtrent is vermeld in hoofdstuk II, § 2, van de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet inzake een overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering.

§ 3. *Recht op ziekgeld bij invoering van de wet van 18 februari 1966 (Stb. 85) tot wijziging van de Ziektewet (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering) van voordien niet krachtens de Ziektewet verzekerden*

De kring van verzekerden ingevolge de Z.W. zal bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet aanmerkelijk worden uitgebreid. Deze uitbreiding betreft voornamelijk:

- a. degenen, wier loon hoger is dan de thans in de Z.W. voorkomende loongrens;
- b. de zeelieden;
- c. degenen, op wie thans een bijzondere ziekgeldregeling van toepassing is, voor zover zij niet tot het onder de overheidspensioenregeling vallende personeel behoren;
- d. degenen, die niet bij wijze van beroep alleen in buitengewone gevallen tegen loon arbeid van korte duur verrichten;
- e. de zgn. sub-agenten;
- f. de deelvissers;
- g. degenen, die werkzaam zijn om vakbekwaamheid te verwerven, voor zover hun beloning niet uitsluitend bestaat uit onderricht;

h. degenen, wier dienstbetrekking ertoe strekt, dat slechts een gedeelte van een normale werkweek arbeid wordt verricht; zij zullen de gehele week verzekerd zijn.

Het onder de Z.W. brengen van deze nieuwe categorieën verzekerden brengt naar de mening van de ondergetekende met zich, dat ook een regeling getroffen dient te worden voor tot die categorieën behorende personen, die in het aan de invoering van de Wijzigingswet voorafgaande jaar wegens ziekte ongeschikt geworden zijn tot het verrichten van hun arbeid — niet tengevolge van bedrijfsongevallen in de zin der ongevallenwetten — en wier ongeschiktheid bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet nog voortduurt.

Ingevolge de gewijzigde Z.W. zal als werknemer worden aangemerkt ieder die in dienstbetrekking staat. Er wordt daarbij geacht geen dienstbetrekking aanwezig te zijn op de dagen, waarop geen arbeid wordt verricht en geen uitkering of een uitkering van minder dan de helft van het normale loon wordt ontvangen, tenzij er sprake is van een normale onderbreking van of verhindering tot het verrichten van de arbeid, zolang deze onderbreking of verhindering niet langer dan een maand heeft geduurd.

Blijkens de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep is het gedurende korte tijd niet kunnen werken wegens arbeidsongeschiktheid ook aan te merken als een normale onderbreking van de arbeid. Zonder nadere voorziening zouden derhalve de in de onderhavige paragraaf bedoelde personen bij invoering van de Wijzigingswet ingevolge de Z.W. verzekerd worden en aanspraak kunnen maken op ziekgeld krachtens de Z.W., indien de ongeschiktheid tot werken op dat tijdstip

nog geen maand heeft geduurd. Het zou naar de mening van ondergetekende echter weinig bevredigend zijn, indien alleen zij, die nog maar korte tijd arbeidsongeschikt zijn, recht op ziekgeld zouden verkrijgen, doch juist degenen, die wat langduriger arbeidsongeschikt zijn, niet in aanmerking zouden komen voor ziekgeld.

In het onderhavige wetsontwerp wordt daarom voorgesteld de in deze paragraaf bedoelde personen, indien zij in de loop van het jaar, voorafgaande aan de dag, waarop de Wijzigingswet in werking treedt, ziek zijn geworden, met ingang van bedoelde dag recht op ziekgeld te verlenen, mits zij recht op ziekgeld krachtens de Z.W. zouden hebben gehad, indien de Wijzigingswet bij het intreden van de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte reeds in werking zou zijn geweest. Dit ziekgeld zal tot uiterlijk 52 weken na het intreden van de ongeschiktheid tot werken kunnen worden genoten.

Het spreekt overigens voor zichzelf, dat de hierbedoelde personen geen aanspraak op ziekgeld krachtens de Z.W. zullen kunnen maken ter zake van bij invoering van de Wijzigingswet aanwezige arbeidsongeschiktheid ten gevolge van bedrijfsongevallen in de zin van een der ongevallenwetten. Het recht op uitkering ter zake van die arbeidsongeschiktheid is geregeld in de ontwerp-Liquidatiewet ongevallenwetten en de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering.

In de vorige paragraaf is uiteengezet, dat het gewenst is de huidige bepalingen van de Z.W. van toepassing te laten op de bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet lopende ziekgelduitkeringen. Aangezien het in de onderhavige paragraaf eveneens gaat om personen, die vóór invoering van de Wijzigingswet wegens ziekte arbeidsongeschikt zijn geworden, ligt het naar de mening van de ondergetekende voor de hand ook ten aanzien van de in deze paragraaf bedoelde ziekgelduitkeringen dezelfde gedragslijn te volgen en het ziekgeld, met inachtneming van het in het onderhavige wetsontwerp bepaalde, te verlenen overeenkomstig de huidige bepalingen van de Z.W.

De in de onderhavige paragraaf bedoelde personen zullen, overeenkomstig hetgeen aan het slot van de vorige paragraaf is vermeld, na beëindiging van het ziekgeld, anders dan wegens herstel van de geschiktheid tot werken, aanspraak kunnen maken op arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering, indien zij jonger zijn dan 65 jaar.

§ 4. *Gevolgen van het onder de verplichte verzekering van de Ziektewet brengen van personeel in dienst van werkgevers, die aangesloten zijn bij de Invaliditeits-Coöperatie of de Vereniging voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering*

Bij de Tweede Nota van Wijzigingen op het wetsontwerp tot wijziging van de Ziektewet (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering) — Zitting 1964—1965, Nr. 1711, Stuk nr. 27 — werd een nieuwe tekst voorgesteld voor het eerste lid van het bij artikel III van genoemd wetsontwerp voorgestelde nieuwe artikel 6 van de Z.W., waarbij onder meer beoogd werd personen in dienst van instellingen van weldadigheid of van maatschappelijk nut, die thans, indien de desbetreffende instelling bij de Invaliditeits-Coöperatie (I.C.) of de Vereniging voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (V.Z.I.) is aangesloten, niet verzekerd zijn ingevolge de Z.W., onder de verplichte verzekering ingevolge de Z.W. te brengen. De ondergetekende wees er in de toelichting bij die Nota van Wijzigingen op, dat het onder de Z.W. brengen van deze personen een aantal organisatorische problemen met betrekking tot de I.C. en de V.Z.I. oproept. Ter oplossing van deze problematiek had de ondergetekende — in afwijking van een desbetreffend advies van de Sociale Verzekeringsraad van 25 juni 1965 — bij de Tweede Nota van Wijzigingen op het wetsontwerp tot wijziging van de Organisatiewet Sociale Verzekering (in verband met de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering) — Zitting 1964—1965, Nr. 1711, Stuk nr. 28 — voorgesteld een nieuw lid 3a aan artikel 7 van de Organisatiewet Sociale Verzekering toe te voegen, welke bepaling het mogelijk maakte de hiervoor

genoemde instellingen voor de uitvoering van de ziektegeldverzekering als bedrijfsvereniging aan te merken en de daarvoor in aanmerking komende werkgevers de gelegenheid te bieden zich voor de uitvoering van de wettelijke ziektegeldverzekering bij deze instellingen aan te sluiten.

Van de zijde van de Tweede Kamer bestond tegen deze oplossing vrij algemeen bezwaar. De ondergetekende moge hiervoor verwijzen naar het verslag van het nader mondeling overleg met de vaste Commissie voor Sociale Zaken en Volksgezondheid op 6 juli 1965 (Zitting 1964—1965, Nr. 7171, Stuk nr. 39). Dit overleg heeft ertoe geleid, dat de aanvankelijk in de Z.W. opgenomen bepaling in artikel 6, eerste lid, sub *g* — bij de Eerste Nota van Wijzigingen verletterd tot *f* —, welke bepaling bij de Tweede Nota van Wijzigingen werd teruggenomen, bij de Derde Nota van Wijzigingen (Stuk nr. 41) weer werd hersteld. Bij de Vierde Nota van Wijzigingen op het wetsontwerp tot wijziging van de Organisatiewet Sociale Verzekering — Stuk nr. 42 — werd ook in dit wetsontwerp de oude toestand weer hersteld.

Op 6 juli 1965 werd door de Tweede Kamer een motie van orde van de vaste Commissie voor Sociale Zaken en Volksgezondheid (Zitting 1964—1965, Nr. 7171, Stuk nr. 40) aangenomen, waarin werd uitgesproken, dat het wenselijk is, dat het personeel in dienst van instellingen, bedoeld in artikel 3 van de Rompwet Instellingen van weldadigheid e.d., als verplicht verzekerd ingevolge de Z.W. wordt aangemerkt. Voorts werd in die motie uitgesproken, dat de Kamer van oordeel was, dat het onder de verplichte ziektegeldverzekering brengen van dit personeel gepaard dient te gaan met zekere voorzieningen in het organisatorische vlak en werd de ondergetekende gevraagd hetzij door overleg met de Bedrijfsvereniging op het gebied van de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen, hetzij door wettelijke maatregelen de nodige voorzieningen in het organisatorische vlak te bevorderen.

Sedertdien is van de zijde van de ondergetekende overleg gepleegd met de besturen van de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen, de I.C. en de V.Z.I. teneinde door overleg te geraken tot een oplossing in de zin als door de Kamer wenselijk werd geacht. Dit overleg heeft ertoe geleid, dat de bedrijfsvereniging besloten heeft per 1 januari 1967 tot zelfadministreren over te gaan onder voorwaarde, dat met de Invaliditeits-Coöperatie te 's-Gravenhage en met de Vereniging voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering te Utrecht overeenstemming wordt bereikt over het overnemen door het Bestuur van de bedrijfsvereniging van beider administratieve apparaten, hetgeen impliceert, dat zowel de I.C. als de V.Z.I. worden geliquideerd. De ondergetekende heeft zowel de I.C. als de V.Z.I. met dit besluit van de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen op de hoogte gesteld. Beide instellingen hebben de ondergetekende doen weten, dat zij haar medewerking aan de realisering van het besluit van de bedrijfsvereniging zullen geven. Het verheugt de ondergetekende dat de drie betrokken partijen er in geslaagd zijn door onderling overleg een oplossing voor de vorenstaande moeilijkheden te vinden.

Gezien het vorenstaande wordt in het onderhavige ontwerp voorgesteld de uitzondering van de verzekeringsplicht ingevolge de Z.W. van personen in dienst van werkgevers, die aangesloten zijn bij de I.C. of de V.Z.I., te doen vervallen.

§ 5. *Samenvatting*

De in bijgaand wetsontwerp neergelegde voorstellen kunnen in het kort als volgt worden samengevat.

1. Op de bij invoering van de wet, regelende de aanpassing van de Ziektewet aan de W.A.O., lopende ziektegelduitkeringen krachtens de Ziektewet zullen in het algemeen de huidige bepalingen van de Ziektewet van toepassing blijven. Voor deze ziektegelduitkeringen zal het maximum dagloon worden verhoogd tot f 20 000 op jaarbasis.

2. Bij invoering van de wet, regelende de aanpassing van de Ziektewet aan de W.A.O., zullen verschillende nieuwe groepen van personen tot de kring van verzekerden ingevolge de

Ziektewet gaan behoren. Dit betreft onder meer degenen, wier loon hoger is dan de thans voor de Ziektewet geldende loongrens, de zeelieden en degenen, op wie thans een bijzondere ziektegeldregeling van toepassing is, voor zover zij niet vallen onder de overheidspensioenregeling. Aan tot deze groepen behorende personen wordt, indien zij op de dag van invoering van de wet, regelende de aanpassing van de Ziektewet aan de W.A.O., ongeschikt zijn tot het verrichten van hun arbeid, doch nog geen 52 weken, van die dag af ziektegeld krachtens de Ziektewet verleend tot uiterlijk 52 weken na de dag, waarop de ongeschiktheid tot werken is ingetreden.

3. Het personeel in dienst van instellingen, welke aangesloten zijn bij de Invaliditeits-Coöperatie of de Vereniging voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, wordt verplicht verzekerd ingevolge de Ziektewet. De Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen gaat zelf-administreren en zal de administratieve apparaten van de Invaliditeits-Coöperatie en de Vereniging voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering overnemen.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Dit artikel, waarin enige definities zijn opgenomen, behoeft geen toelichting.

Artikel 2. De beslissingen, welke ingevolge het onderhavige wetsontwerp worden genomen en de verstrekkingen, welke ingevolge dit wetsontwerp worden verleend zijn geen beslissingen en verstrekkingen ingevolge de Z.W. Het is niettemin gewenst te regelen, dat de beslissingen en verstrekkingen ingevolge het onderhavige ontwerp van wet voor de toepassing van wettelijke voorschriften geacht worden beslissingen en verstrekkingen te zijn ingevolge de Z.W. Op deze wijze wordt met name het beroepsrecht ten aanzien van de aan het onderhavige wetsontwerp te ontleen uitkeringen veilig gesteld.

Voorts wordt door het bepaalde in dit artikel bereikt, dat wanneer in wettelijke voorschriften sprake is van ziektegeld krachtens de Z.W., daaronder ook wordt verstaan het krachtens het onderhavige ontwerp verleende ziektegeld.

Artikel 3, eerste lid. Zoals in § 2 van het algemeen deel van deze memorie reeds is uiteengezet, is het gewenst ten aanzien van de bij het in werking treden van de Wijzigingswet lopende ziektegevallen in het algemeen de huidige bepalingen van de Z.W. van toepassing te laten. Het eerste lid strekt daartoe.

Tweede lid. In het eerste lid is bepaald, dat ten aanzien van de bij het in werking treden van de Wijzigingswet lopende ziektegevallen de huidige bepalingen van de Z.W. van toepassing blijven. Dit lid en het volgende lid geven uitzonderingen op die algemene regel.

In het ontwerp van wet tot wijziging van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Aanpassing aan de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering) wordt een nieuw eerste lid van artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering voorgesteld. In dat lid wordt voorgesteld het maximum dagloon voor de Z.W., de W.A.O. en de Werkloosheidswet met ingang van de dag van inwerkingtreding van de Wijzigingswet te stellen op f 77.

Ingevolge het in bedoeld wetsontwerp voorgestelde artikel 9a van de Coördinatiewet Sociale Verzekering zal dat maximum dagloon worden gebonden aan de ontwikkeling van het indexcijfer der lonen.

Zonder nadere regeling zou vorenbedoeld maximum dagloon niet gelden voor ziektegelduitkeringen ingevolge de Z.W., welke lopen bij het in werking treden van de Wijzigingswet. Na afloop van die ziektegelduitkeringen, anders dan wegens herstel van de geschiktheid tot werken, zal bij toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering, rekening moeten worden gehouden met het voor de W.A.O. geldende maximum dagloon op het tijdstip van ingang van de arbeidsongeschiktheidsuitkering. Die arbeidsongeschiktheidsuitkering zou dan aanmerkelijk hoger kunnen zijn dan het daarvoor genoten ziektegeld

ingevolge de Z.W. Dit komt de ondergetekende niet gewent voor. In de eerste volzin van dit lid is daarom bepaald, dat de daglonen, waarnaar de bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet lopende ziekgelduitkeringen ingevolge de Z.W. zijn berekend, opnieuw vastgesteld worden met inachtneming van de voorgestelde artikelen 9, eerste lid, en 9a van de Coördinatiewet Sociale Verzekering. Aangezien dit alleen een verhoging van het ziekgeld met zich kan brengen van degenen, wier dagloon ingevolge het bepaalde in het huidige artikel 29, eerste lid, van de Z.W., in verbinding met het bepaalde krachtens het huidige artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering, is vastgesteld op het thans geldende maximum dagloon voor de Z.W., blijft de werking van de eerste volzin van dit lid beperkt tot die categorie van personen.

Het huidige uitkeringssysteem van de Z.W. is gebaseerd op een werkweek van zes dagen. Ingevolge het huidige artikel 87, derde lid, van de Z.W. zijn bij algemene maatregel van bestuur regelen gesteld met betrekking tot de ziekgelduitkering krachtens de Z.W. ten aanzien van de verzekerden, voor wie vóór het intreden van de ongeschiktheid tot werken een vijfdaagse werkweek gold.

Het in het voorgestelde gewijzigde artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering bedoelde maximum dagloon is gebaseerd op een vijfdaagse werkweek. Indien het vorige lid toepassing vindt ten aanzien van degene, wiens ziekgeld is gebaseerd op een zesdaagse werkweek — dat wil zeggen zonder dat het bepaalde bij of krachtens het huidige artikel 87, derde lid, van de Z.W. is toegepast —, dient het maximum dagloon uiteraard niet te worden gesteld op het in het voorgestelde gewijzigde artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering bedoelde maximum dagloon, maar op 5/6 deel daarvan. Dit is geregeld in de tweede volzin van het onderhavige lid.

Derde lid. In dit lid worden enige bepalingen van de gewijzigde Z.W. van toepassing verklaard op de bij invoering van de Wijzigingswet lopende ziekgelduitkeringen en op de aan de artikelen 5 en 6 ontleende uitkeringen.

Door artikel 8 van de gewijzigde Z.W. van toepassing te verklaren wordt bereikt, dat al degenen, die bij invoering van de Wijzigingswet ziekgeld genieten krachtens de verplichte verzekering van de Z.W. — waaronder ook degenen, die op grond van artikel 46 van de Z.W. ziekgeld genieten, wier ziekgeldverzekering ingevolge de huidige bepalingen van de Z.W. niet voortduurt —, alsmede degenen, die op grond van het bepaalde in artikel 5 of 6 in het genot zijn gesteld van ziekgeld, verplicht verzekerd zijn ingevolge de Z.W.

De artikelen 32, 33 en 34 van de gewijzigde Z.W. hebben betrekking op samenloop van ziekgeld en arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de W.A.O., terugvordering van ziekgeld en verrekening van ziekgeld met arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de W.A.O. Deze bepalingen zullen dus ook van toepassing zijn op samenloop van de in de aanhef van de toelichting op dit lid bedoelde ziekgelduitkeringen met uitkeringen ingevolge de W.A.O. en op terugvordering van deze ziekgelduitkeringen en verrekening daarvan met arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

Voor wat betreft het verzekerd zijn ingevolge de W.A.O. van degene, die in verband met het bepaalde in dit lid verzekerd is ingevolge de Z.W., moge worden verwezen naar artikel 61 van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Artikel 4. Dit artikel is ontleend aan het huidige artikel 19, derde lid, van de Z.W. Het regelt, dat ook voor de toepassing van het in het onderhavige wetsontwerp bepaalde zwangerschap en bevalling gelijkgesteld worden met ziekte.

Artikel 5. In § 3 van het algemeen deel van deze memorie werd reeds ingegaan op het verlenen van ziekgeld bij de inwerkingtreding van de Wijzigingswet aan personen, die voorheen niet verzekerd waren ingevolge de Z.W., maar wel behoren tot de categorieën, die deel gaan uitmaken van de kring

van verzekerden ingevolge de gewijzigde Z.W. Het hier toegelichte artikel voorziet in het verlenen van ziekgeld aan deze personen.

Eerste lid. Het eerste lid geeft aan, welke personen bij invoering van de Wijzigingswet in aanmerking komen voor ziekgeld, zonder dat als voorwaarde wordt gesteld dat men verzekerd moet zijn geweest ingevolge de Z.W. De ongeschiktheid tot werken wegens ziekte moet zijn ingetreden in het jaar, voorafgaande aan het tijdstip van invoering van de Wijzigingswet en dient op dat tijdstip nog voort te duren. Voorts wordt als voorwaarde gesteld, dat de betrokkene aanspraak op ziekgeld krachtens de verplichte verzekering van de gewijzigde Z.W. zou hebben gehad, indien de Wijzigingswet in werking zou zijn getreden drie maanden vóór het intreden van de ongeschiktheid tot werken. Door de Wijzigingswet fictief in werking te laten treden drie maanden vóór het intreden van de ongeschiktheid tot werken is bereikt, dat ook aanspraak op ziekgeld kan worden gemaakt, indien de betrokkene op grond van de in artikel 46 van de Z.W. geregelde nawerking van de ziekgeldverzekering aanspraak op ziekgeld krachtens de Z.W. zou hebben gehad.

Voor wat betreft het buiten aanmerking laten van ongeschiktheid tot werken ter zake van bedrijfsongevallen in de zin van een der ongevallenwetten, moge worden verwezen naar artikel 7.

Opgemerkt zij nog, dat de in artikel 11 voorgestelde anticumulatieregeling ook van toepassing is op de in dit lid bedoelde personen.

Tweede lid. Ingevolge het bepaalde in dit lid zullen de huidige bepalingen van de Z.W. en van haar uitvoeringsbesluiten van kracht zijn ten aanzien van het in het eerste lid bedoelde recht op ziekgeld, echter met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert en voor zover het onderhavige ontwerp en haar uitvoeringsbesluiten daarvan niet afwijken.

Door de huidige bepalingen van de Z.W. van toepassing te verklaren ten aanzien van het in het eerste lid bedoelde recht op ziekgeld, worden de betrokkenen voor wat betreft hun aanspraken op ziekgeld zoveel mogelijk in dezelfde positie gebracht als de verplicht verzekerden ingevolge de Z.W., die in het jaar voorafgaande aan de dag, waarop de Wijzigingswet wordt ingevoerd, wegens ziekte ongeschikt zijn geworden tot het verrichten van hun arbeid en op die dag nog ziek zijn. Op de bij invoering van de Wijzigingswet lopende ziekgelduitkeringen blijven immers ingevolge artikel 3, eerste lid, de huidige bepalingen van de Z.W. in het algemeen van toepassing.

Uit het in dit lid bepaalde volgt, dat de daglonen, ten grondslag te leggen aan het aan dit artikel te ontnemen ziekgeld, dienen te worden vastgesteld met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens het huidige artikel 8a van de Z.W. Met betrekking tot deze daglonen moge voorts worden verwezen naar de toelichting op artikel 6, tweede lid.

Derde lid. De verplicht verzekerden ingevolge de Z.W. die in het aan de invoering van de Wijzigingswet voorafgaande jaar wegens ziekte ongeschikt geworden zijn tot het verrichten van hun arbeid, anders dan ten gevolge van bedrijfsongevallen in de zin der ongevallenwetten, zullen bij invoering van de Wijzigingswet, mits zij dan nog ziek zijn, in het algemeen in het genot zijn van ziekgeld krachtens de Z.W. Dit is ook het geval met degenen, die in het aan het in werking treden van de Wijzigingswet voorafgaande jaar op grond van het bepaalde in artikel 46 van de Z.W. in het genot zijn gesteld van ziekgeld. De in het eerste lid vervatte regeling wordt daarom in het derde lid beperkt tot degenen, die bij het intreden van de ongeschiktheid tot werken niet verplicht verzekerd waren ingevolge de Z.W., noch op grond van artikel 46 van die wet aanspraak hadden op ziekgeld alsof zij verzekerd waren gebleven.

Degenen, die *vrijwillig* verzekerd waren krachtens de Z.W. bij het intreden van de ongeschiktheid tot werken in het aan

de invoering van de Wijzigingswet voorafgaande jaar, zijn niet uitgezonderd van het in het eerste lid bedoelde recht op ziekengeld. Het komt niet gewent voor deze vrijwillig verzekerden krachtens de Z.W., waarbij onder meer valt te denken aan degenen, die niet verplicht verzekerd zijn ingevolge de huidige Z.W. omdat hun loon de voor die wet geldende loongrens overschrijdt en die wel een vrijwillige verzekering ingevolge de Z.W. hebben gesloten, van het recht op ziekengeld als bedoeld in het eerste lid uit te sluiten. Het aan het eerste lid te ontfemen ziekengeld zal namelijk hoger kunnen zijn dan het ziekengeld krachtens die vrijwillige verzekering. Teneinde te voorkomen, dat het aan het eerste lid van dit artikel ontleende ziekengeld onverkort zou kunnen worden genoten naast het ziekengeld krachtens de vrijwillige verzekering van de Z.W., is in artikel 11 ter zake een anticumulatiebepaling opgenomen.

Vierde lid. De duur van het in het eerste lid bedoelde ziekengeld sluit aan bij de in de Z.W. genoemde termijn van 52 weken, gedurende welke normaliter ziekengeld kan worden genoten. Het ziekengeld zal — tenzij de betrokkene zo kort vóór de dag van invoering van de Wijzigingswet ziek is geworden, dat hij nog één of meer wachtdagen door moet maken — worden verleend van het in werking treden van dit artikel af en uiterlijk voortduren tot de dag, gelegen 52 weken na de dag, waarop de ongeschiktheid tot werken is ingetreden.

Artikel 6, eerste lid. In het eerste lid van het huidige artikel 31 van de Z.W. is geregeld, dat in een tijdvak van 18 maanden een verzekerde wegens ongeschiktheid tot werken, uit dezelfde ziekte-oorzaak voortkomende, over ten hoogste 52 weken ziekengeld wordt verleend. In het tweede lid van dat artikel is onder meer bepaald, dat indien in een periode van 18 maanden, al dan niet onafgebroken, reeds 52 weken ziekengeld is uitgekeerd wegens ongeschiktheid tot werken, voortkomende uit dezelfde ziekte-oorzaak bij herhaalde ongeschiktheid tot werken uit dezelfde ziekte-oorzaak, eerst in de daaropvolgende periode van 18 maanden ziekengeld kan worden verleend en dan slechts over maximaal 26 weken.

Bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet komt deze 18 maanden-regeling te vervallen. In de gewijzigde Z.W. geeft iedere ongeschiktheid tot werken in principe recht op ziekengeld gedurende ten hoogste 52 weken.

Er zullen, gezien vorenstaande regeling in de huidige Z.W., werknemers zijn, die bij invoering van de Wijzigingswet ziek zijn, doch geen ziekengeld genieten, omdat voor hen de nieuwe termijn van 18 maanden als vorenbedoeld nog niet is aangevangen. De ondergetekende acht het redelijk, gezien de in artikel 5 voorgestelde regeling met betrekking tot het verlenen van ziekengeld aan personen, die voorheen niet verzekerd waren ingevolge de Z.W., in de onderhavige gevallen het ziekengeld ook reeds te verlenen van de dag van inwerkingtreding van de Wijzigingswet af en niet te wachten tot de — na invoering van de Wijzigingswet gelegen — dag, waarop de eerstvolgende periode van 18 maanden als bedoeld in het tweede lid van het huidige artikel 31 van de Z.W. zou aanvangen indien de Z.W. niet zou worden gewijzigd. Dit wordt bereikt door de fictie, dat de periode van 18 maanden waarin opnieuw ziekengeld kan worden uitgekeerd, geacht wordt aan te vangen op de dag, waarop de Wijzigingswet in werking treedt. Aangezien de ongeschiktheid tot werken in de hierbedoelde gevallen ook vóór invoering van de Wijzigingswet is ingetreden, wordt voorgesteld ten aanzien van het recht op ziekengeld overigens de huidige bepalingen van de Z.W. van toepassing te doen zijn.

Na het beëindigen van het ziekengeld, anders dan wegens herstel van de geschiktheid tot werken, zullen de betrokkenen, voor zover zij jonger dan 65 jaar en ten minste 15 pct. arbeidsongeschikt zijn, op grond van het bepaalde in artikel 12 van de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering, recht kunnen doen gelden op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Tweede lid. Het ziekengeld van degene, die op grond van het bepaalde in artikel 5 of dit artikel recht heeft op ziekengeld,

dient te worden berekend met inachtneming van de huidige bepalingen van de Z.W. Ook de in artikel 29, eerste lid, van de huidige Z.W. voorkomende verwijzing naar het eerste lid van artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering is derhalve van kracht voor de aan artikel 5 en dit artikel te ontfemen uitkeringen.

Met ingang van de dag, waarop het aan artikel 5 en dit artikel ontleende ziekengeld ingaat, betreft de in het huidige artikel 29, eerste lid, van de Z.W. voorkomende verwijzing naar de Coördinatiewet Sociale Verzekering, het op het tijdstip van ingang van het ziekengeld geldende maximum dagloon als bedoeld in het voorgestelde nieuwe eerste lid van artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering. Dit maximum dagloon geldt derhalve voor het aan artikel 5 en het onderhavige artikel te ontfemen ziekengeld.

Hierbij zij opgemerkt, dat zonder nadere regeling een verhoging van het maximum dagloon als wordt voorzien op het tijdstip van invoering van de Wijzigingswet niet zou gelden voor ziekengelduitkeringen ingevolge de Z.W., welke toegekend zijn met ingang van een dag, gelegen vóór het tijdstip, waarop het maximum dagloon is verhoogd. In artikel 3, tweede lid, is daarom een voorziening getroffen voor de bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet lopende ziekengelduitkeringen ingevolge de Z.W.

Het in het voorgestelde nieuwe eerste lid van artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering bedoelde maximum dagloon geldt bij een vijfdaagse werkweek. Gezien het vorenstaande behoeft er niets te worden geregeld inzake het maximum dagloon voor de gevallen, waarin voor de in artikel 5 en dit artikel bedoelde personen vóór het intreden van de ongeschiktheid tot werken een vijfdaagse werkweek gold. Het onderhavige lid bevat daarom alleen een bepaling inzake het maximum dagloon, indien voor de in artikel 5 en dit artikel bedoelde personen vóór het intreden van de ongeschiktheid tot werken een zesdaagse werkweek gold. Voor een nadere toelichting op dit lid moge de ondergetekende — teneinde niet in herhaling te moeten vervallen — verwijzen naar de toelichting op de overeenkomstige bepaling in artikel 3, tweede lid, van het onderhavige wetsontwerp.

Derde lid. Dit lid opent de mogelijkheid om, indien zou blijken dat daaraan behoefte bestaat, regelen te stellen met betrekking tot het bepaalde in de artikelen 5 en 6.

Artikel 7, eerste lid. In het tweede lid van het huidige artikel 19 van de Z.W. is geregeld, dat geen recht bestaat op uitkering krachtens de Z.W. ter zake van een ziekte welke een gevolg is van een bedrijfsongeval in de zin der ongevallenwetten. In de gewijzigde Z.W. komt deze bepaling niet voor. Een verzekerde krachtens de gewijzigde Z.W. zal dus ook ter zake van een ziekte welke het gevolg is van een bedrijfsongeval aanspraak kunnen maken op ziekengeld.

Door het bepaalde in het hier toegelichte lid wordt voorkomen, dat voor bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet aanwezige arbeidsongeschiktheid ter zake van bedrijfsongevallen, waarvoor een uitkering wordt verleend hetzij in het kader van de wettelijke ongevallenverzekering, in verbinding met de Liquidatiewet ongevallenwetten, hetzij ingevolge de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering, eventueel aanspraak op ziekengeld krachtens de Z.W. zou kunnen worden gemaakt.

Sub a. Onder *a* wordt van het recht op ziekengeld uitgezonderd vóór de invoering van de Wijzigingswet ingetreden ongeschiktheid tot werken, ter zake waarvan krachtens de Liquidatiewet ongevallenwetten recht bestaat op een uitkering als bedoeld in artikel 15 of 16 van de Ongevallenwet 1921 (O.W. 1921), artikel 36 of 37 van de Land- en Tuinbouwongevallenwet 1922 (L.O.W. 1922) of artikel 2, eerste lid, onder *a*, van de Zeeongevallenwet 1919 (Z.O.W. 1919).

De aanspraken van degenen, die bij invoering van de Wijzigingswet juist de wachtdagen ingevolge een der ongevallenwetten doormaken, worden ook afgewikkeld via de Liquidatiewet ongevallenwetten en eventueel de Wet overgangsregeling

arbeidsongeschiktheidsverzekering. Ook gedurende deze wachtdagen dient derhalve ter zake van vóór invoering van de Wijzigingswet ingetreden ongeschiktheid tot werken, welke een gevolg is van een bedrijfsongeval in de zin der ongevallenwetten, geen recht op ziekgeld te bestaan.

Voorts kan ingevolge het bepaalde onder *a* ook geen aanspraak worden gemaakt op ziekgeld krachtens de Z.W., ter zake van ná invoering van de Wijzigingswet ingetreden toeneming van ongeschiktheid tot werken, indien die toeneming van arbeidsongeschiktheid leidt tot uitkering ingevolge een der ongevallenwetten.

Gewezen moge worden op het verband van de onderhavige bepaling en het bepaalde in de artikelen 6 en 7 van de ontwerp-Liquidatiewet ongevallenwetten. Ingevolge genoemde artikelen kan degene, die 65 jaar of ouder is en binnen een jaar na invoering van de W.A.O. ongeschikt wordt tot werken tengevolge van een ongeval dat vóór de invoering van de W.A.O. plaatsvond, in het algemeen aanspraak maken op een ongevalsuitkering krachtens de Liquidatiewet ongevallenwetten. Indien de betrokkene tevens recht heeft op ziekgeld krachtens de Z.W. ter zake van de ingetreden ongeschiktheid tot werken, wordt de ongevalsuitkering krachtens de Liquidatiewet ongevallenwetten slechts uitbetaald, voor zover die uitkering het ziekgeld overtreft. Teneinde in deze gevallen het recht op ziekgeld te doen prevaleren boven het recht op ongevalsuitkering is de sub *a* geregelde uitzondering van het recht op ziekgeld beperkt tot vóór de invoering van de Wijzigingswet ingetreden ongeschiktheid tot werken.

Sub b. De ongevalsuitkeringen, welke bij invoering van de W.A.O. reeds langer dan een jaar lopen, worden in het algemeen krachtens de overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering omgezet in arbeidsongeschiktheidsuitkeringen. Dit geldt echter niet voor die ongevalsuitkeringen, waarvoor een afkoopsom wordt verleend omdat de uitkering is berekend naar niet meer dan 25 pct. arbeidsongeschiktheid en evenmin voor de ongevalsuitkeringen van personen, die 65 jaar of ouder zijn, welke uitkeringen worden afgewikkeld op de voet van het bepaalde in de ongevallenwetten.

De onder *b* voorgestelde bepaling neemt eventuele aanspraken op ziekgeld krachtens de Z.W. weg ter zake van ongeschiktheid tot werken, welke bij het in werking treden van de Wijzigingswet bestaat ten gevolge van bedrijfsongevallen in de zin der ongevallenwetten, indien voor die ongeschiktheid een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt verleend. De bepaling heeft echter niet alleen betrekking op de bij invoering van de W.A.O. toe te kennen arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, doch ook op gevallen, waarin een arbeidsongeschiktheidsuitkering eerst later wordt verleend in aansluiting op een uitkering krachtens de Liquidatiewet ongevallenwetten.

Sub c. Het bepaalde onder *c* heeft betrekking op ongeschiktheid tot werken, ter zake waarvan een afkoopsom ingevolge de Liquidatiewet ongevallenwetten wordt verleend, hetzij vanwege het feit, dat de ongevalsuitkering berekend is naar niet meer dan 25 pct. arbeidsongeschiktheid, hetzij na beëindiging van een arbeidsongeschiktheidsuitkering wegens het bereiken van de 65-jarige leeftijd. Ook in de hierbedoelde gevallen dienen mogelijke aanspraken op ziekgeld krachtens de Z.W. ter zake van dezelfde ongeschiktheid tot werken als waarvoor de afkoopsom werd verleend, niet tot uitkering van ziekgeld te leiden. Anders dan voor de onder *a* en *b* geregelde gevallen, wordt onder *c* niet de eis gesteld, dat de ongeschiktheid tot werken is ingetreden vóór het in werking treden van de Wijzigingswet. Een afkoopsom als vorenbedoeld kan namelijk ook betrekking hebben op na dat in werking treden ingetreden ongeschiktheid tot werken.

Tweede lid. Ingevolge het bepaalde in het derde lid van het huidige artikel 36 van de Z.W. komt degene, die krachtens een wettelijke ongevallenverzekering een tijdelijke uitkering of voorlopige rente wegens algehele invaliditeit geniet, gedurende die tijd geen ziekgeld toe. Het is gewenst deze regeling te

handhaven voor de gevallen, waarin bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet een tijdelijke uitkering of voorlopige rente wegens algehele invaliditeit krachtens de O.W. 1921 of de L.O.W. 1922 wordt genoten. De onderhavige bepaling voorziet hierin.

Artikel 8, eerste lid. Ingevolge deze bepaling wordt gehandhaafd de huidige regeling in artikel 26 van de Z.W. met betrekking tot de voortdurende van de ziekgeldverzekering gedurende de perioden, dat een tijdelijke uitkering ingevolge de O.W. 1921 of de L.O.W. 1922 wordt genoten, gedurende de wachtdagen voorafgaande aan die tijdelijke uitkering, alsmede gedurende de in het eerste jaar na de dag, waarop het bedrijfsongeval plaatsvond, gelegen dagen, waarover een rente ingevolge die ongevallenwetten wordt genoten, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 50 pct. of meer. De voorgestelde bepaling houdt een voortzetting in van een onder vigeur van de huidige Z.W. verkregen recht.

Tweede lid. Heeft het eerste lid betrekking op de continuering van een reeds verkregen recht, het tweede lid brengt enige nieuwe groepen van personen onder de verplichte verzekering van de Z.W. Het betreft degenen, die in het jaar, voorafgaande aan de invoering van de Wijzigingswet, arbeidsongeschikt zijn geworden en bij het intreden van de ongeschiktheid niet verplicht verzekerd waren ingevolge de Z.W., doch op dat tijdstip wel verplicht verzekerd zouden zijn geweest ingevolge de gewijzigde Z.W., indien de Wijzigingswet toen reeds in werking zou zijn geweest. Voor zover de betrokkenen op grond van artikel 5 in het genot worden gesteld van ziekgeld behoeft er geen regeling te worden getroffen, aangezien zij in verband met het bepaalde in het derde lid van artikel 3 van het onderhavige ontwerp, verzekerd zijn ingevolge die wet. Indien de betrokkenen echter bij invoering van de Wijzigingswet arbeidsongeschikt zijn tengevolge van een bedrijfsongeval in de zin der ongevallenwetten, kunnen zij geen recht op ziekgeld ontleenen aan artikel 5. Het is naar de mening van de ondergetekende evenwel gewenst hen, voor wat betreft het verzekerd zijn ingevolge de Z.W., in dezelfde positie te brengen als de in het eerste lid bedoelde personen. Hierin voorziet het tweede lid. Bij de redactie van dit lid is zoveel mogelijk aangesloten bij de redactie van het huidige artikel 26 van de Z.W.

Naar analogie van de regeling ten aanzien van degenen, die op grond van artikel 5 in het genot worden gesteld van ziekgeld krachtens de Z.W., zal de verplichte ziekgeldverzekering van de hierbedoelde personen eindigen uiterlijk een jaar na de dag, waarop de ongeschiktheid tot werken is ingetreden.

Voorts moge nog worden verwezen naar de toelichting op artikel 61 van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering, welk artikel bepaalt, dat de in dit artikel bedoelde personen, indien zij jonger zijn dan 65 jaar, verzekerd zijn ingevolge de W.A.O.

Artikel 9, eerste lid. Voor het bepalen van de periode van 52 weken, waarover maximaal ziekgeld wordt uitgekeerd, moeten ingevolge artikel 29, vijfde lid, van de gewijzigde Z.W. worden samengeteld alle ziekgeldperioden, welke elkaar met een onderbreking van minder dan een maand opvolgen. In het kader van de Z.W. zijn er geen moeilijkheden om volgens vorenstaand artikel alle ziekgeldperioden samen te tellen.

Zonder nadere regeling zouden er echter moeilijkheden rijzen in het kader van de W.A.O. Artikel 19, eerste lid, van de W.A.O. bepaalt, dat de verzekerde, die arbeidsongeschikt wordt, recht heeft op toekenning van arbeidsongeschiktheidsuitkering zodra hij 52 weken arbeidsongeschikt is geweest, mits hij na afloop van die periode nog arbeidsongeschikt is. De periode van 52 weken begint dus te lopen, wanneer een ingevolge de W.A.O. verzekerde arbeidsongeschikt wordt.

Volgens het tweede lid van artikel 19 van de W.A.O. worden voor het bepalen van de in het eerste lid bedoelde periode van 52 weken perioden van arbeidsongeschiktheid samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan een maand opvolgen.

In dit verband moge worden gewezen op het bepaalde in artikel 61 van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering. In dat artikel wordt voorgesteld ook verzekerd te doen zijn ingevolge de W.A.O. degene, die ingevolge het bepaalde in artikel 3, derde lid, van het onderhavige wetsontwerp, verzekerd is ingevolge de Z.W., mits hij jonger is dan 65 jaar. Dat betreft derhalve degenen, die bij invoering van de Wijzigingswet reeds in het genot zijn van ziekengeld krachtens de verplichte verzekering van de Z.W. alsmede degenen, die recht op ziekengeld ontleen aan artikel 5 of 6. De perioden van arbeidsongeschiktheid, welke vóór invoering van de W.A.O. zijn aangevangen, tellen voor deze personen echter niet mee voor de berekening van de in artikel 19, eerste lid, van de W.A.O. bedoelde termijn van 52 weken. De betrokkenen zijn immers niet als ingevolge de W.A.O. verzekerde arbeidsongeschikt geworden; zij waren bij de aanvang van hun verzekering ingevolge de W.A.O. reeds arbeidsongeschikt.

Samentelling van perioden van arbeidsongeschiktheid in het kader van de W.A.O. kan alleen betrekking hebben op perioden van arbeidsongeschiktheid, welke aangevangen zijn na invoering van de W.A.O.

Gezien bovenomschreven systematiek van de W.A.O., zou er zonder nadere regeling een hiaat ontstaan tussen het einde van de ziekengelduitkering en de aanvang van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, indien voor de Z.W. samentelling zou plaatsvinden van ziekengeldperioden, ter zake van vóór invoering van de W.A.O. ingetreden ongeschiktheid tot werken met ziekengeldperioden, welke aangevangen zijn ná inwerking-treding van de W.A.O. Voor de W.A.O. zou immers deze samentelling niet gelden, aangezien de betrokkenen, zoals hiervóór werd uiteengezet, voor de W.A.O. een wachttijd van 52 weken moeten doormaken nadat zij als W.A.O.-verzekerde arbeidsongeschikt zijn geworden. Het onderhavige lid voorziet in deze lacune, door in het kader van de gewijzigde Z.W. bij de samentelling van ziekengeldperioden buiten aanmerking te laten een ziekengeldperiode ter zake van ongeschiktheid tot werken, welke is ingetreden vóór invoering van de Wijzigingswet. Ter zake van na invoering van de Wijzigingswet ingetreden ongeschiktheid tot werken wordt dus geen rekening meer gehouden met ziekengeldperioden, ter zake van vóór invoering van de Wijzigingswet ingetreden arbeidsongeschiktheid. In aansluiting op het ziekengeld krachtens de gewijzigde Z.W. kan dan volgens de definitieve regeling van de W.A.O. toekenning plaatsvinden van arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Er dient nog te worden opgemerkt, dat als gevolg van het bepaalde in dit lid, in artikel 63, eerste lid, van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering een overgangsbepaling wordt voorgesteld met betrekking tot artikel 39, eerste lid, onder *a*, van de W.A.O. Verwezen moge worden naar de toelichting op dat artikel.

Tweede lid. Ingevolge het bepaalde in het huidige artikel 29, derde lid, van de Z.W. wordt een geval van herhaalde ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, voortgekomen uit dezelfde ziekte-oorzaak, beschouwd als een voortzetting van dat vroegere ziektegeval, indien de herhaalde ongeschiktheid tot werken intreedt binnen vier weken na beëindiging van het vroegere ziektegeval wegens herstel. Als gevolg van deze regeling behoeft de betrokkene in een dergelijk geval bij het intreden van de herhaalde ongeschiktheid tot werken geen wachtdagen als bedoeld in het tweede lid van dat artikel door te maken.

Bij samentelling van ziekengeldperioden ingevolge artikel 29, vijfde lid, van de gewijzigde Z.W. worden gedurende de desbetreffende periode van 52 weken, waarover ziekengeld kan worden uitgekeerd, de wachtdagen als bedoeld in het derde lid van dat artikel slechts eenmaal in aanmerking genomen, ongeacht de ziekte-oorzaak van de ingetreden ongeschiktheid tot werken.

Als gevolg van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, zouden zonder nadere regeling al degenen op wie dat lid van toepassing is, ter zake van de eerste ongeschiktheid tot werken, welke intreedt na invoering van de Wijzigingswet, de in artikel

29, derde lid, van de gewijzigde Z.W. bedoelde wachtdagen moeten doormaken.

Teneinde op het onderhavige punt een mogelijke vermindering van rechten in vergelijking met de huidige bepalingen van de Z.W. te voorkomen, wordt voorgesteld ten aanzien van degenen, op wie het eerste lid van toepassing is, artikel 29, derde lid, van de gewijzigde Z.W. buiten toepassing te laten, voor wat betreft de eerste ongeschiktheid tot werken welke intreedt na invoering van de Wijzigingswet.

Voorgesteld wordt deze gunstige bepaling algemeen, ongeacht de ziekte-oorzaak, te doen gelden, aangezien de ziekte-oorzaak in het kader van artikel 29, vijfde lid, van de gewijzigde Z.W. — anders dan bij het huidige artikel 29, derde lid, van de Z.W. —, niet relevant is.

Artikel 10. Het is gewenst de in de artikelen 32, 33, 34 en 35 van de huidige Z.W. vervatte regeling, hoofdzakelijk betrekking hebbende op verrekening van ziekengeld met uitkering krachtens de ongevallenwetten, met inachtneming van de wijzigingen welke de aard van het onderwerp vordert, van toepassing te laten op degenen, die wegens ongeschiktheid tot werken een uitkering genieten krachtens de Liquidatiewet ongevallenwetten. Gezien het bepaalde in artikel 3, eerste lid, artikel 5, tweede lid, en artikel 6, eerste lid, zijn voornoemde artikelen van de huidige Z.W. na invoering van de Wijzigingswet ook nog van toepassing op de bij inwerking-treding van de Wijzigingswet lopende ziekengelduitkeringen en op de aan de artikelen 5 en 6 ontleende uitkeringen.

Artikel 11, eerste lid. Dit artikel houdt een overgangsbepaling in met betrekking tot de regeling, vervat in het huidige artikel 36 van de Z.W. Die regeling kan namelijk voor de aan de artikelen 5 en 6 ontleende uitkeringen, alsmede voor de bij inwerking-treding van de Wijzigingswet lopende ziekengelduitkeringen ingevolge de Z.W. niet zonder meer worden toegepast.

Ingevolge het bepaalde in het eerste lid moet degene, die op grond van het bepaalde bij of krachtens artikel 5 of 6 recht heeft op ziekengeld, dan wel bij invoering van de Wijzigingswet reeds in het genot is van ziekengeld krachtens de Z.W., aan de bedrijfsvereniging mededeling doen van het genieten van een uitkering als bedoeld in dit lid, onder *a* tot en met *e*. Degene, die in het kader van de huidige Z.W. reeds mededeling heeft gedaan van het genieten van een dergelijke uitkering behoeft uiteraard niet opnieuw mededeling te doen.

Sub a. Het bepaalde onder *a* behoeft geen toelichting.

Sub b. Het bepaalde onder *b* heeft betrekking op geldelijke vergoeding of uitkering ter zake van alle niet-wettelijke verzekeringen. Indien de betrokkene gedurende de ongeschiktheid tot werken recht heeft op een geldelijke vergoeding of uitkering bij ziekte op grond van een particuliere verzekering, dient hij daarvan mededeling te doen aan de bedrijfsvereniging.

Vrijwillige verzekeringen krachtens de Z.W. worden in de onderhavige bepaling mede genoemd. Zulks is noodzakelijk, teneinde te voorkomen, dat zowel ingevolge artikel 5 als ingevolge de vrijwillige verzekering van de Z.W. onverkort ziekengeld zou kunnen worden genoten.

Sub c, d en e. Ingevolge het huidige artikel 36, eerste lid, onder *c* van de Z.W. dient mededeling te worden gedaan van het recht op een tijdelijke uitkering of een voorlopige rente wegens algehele of gedeeltelijke invaliditeit ter zake van een wettelijke ongevallenverzekering. Het bepaalde onder *c, d* en *e* houdt een voortzetting in van de huidige regeling, vervat in artikel 36, eerste lid, onder *c* van de Z.W., waarbij rekening is gehouden met het bepaalde in de ontwerp-Liquidatiewet ongevallenwetten en de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Tweede lid. Dit lid bepaalt onder *a*, dat de in het eerste lid bedoelde persoon aan ziekengeld niet meer kan ontvangen dan het bedrag, waarmede zijn dagloon overtreft het gezamenlijk

bedrag van de in dat lid, onder *a* tot en met *e*, bedoelde uitkeringen. De verwijzing naar artikel 7 heeft dezelfde strekking als hetgeen in het huidige derde lid van artikel 36 van de Z.W. is bepaald.

In het eerste lid, onder *e*, worden afkoopsommen ingevolge de ontwerp-Liquidatiewet ongevallenwetten genoemd. Bij de in dit artikel vervatte anticumulatieregeling kan echter alleen rekening worden gehouden met uitkeringen per dag. Het tweede lid bevat daarom de fictie, dat ingeval van een afkoopsom, de betrokkene geacht wordt de uitkering te genieten, welke hij zou hebben gehad, indien de O.W. 1921 en de L.O.W. 1922 niet zouden zijn ingetrokken.

Het in dit lid onder *b* bepaalde heeft betrekking op het geval, dat de betrokkene behalve op ziekgeld krachtens de onderhavige overgangsregeling tevens recht heeft op ziekgeld ingevolge een vrijwillige verzekering krachtens de Ziekwet. In vele gevallen zal dan met de uitbetaling van het ziekgeld ingevolge de vrijwillige verzekering kunnen worden volstaan. Indien evenwel het dagloon, waarnaar het ziekgeld ingevolge de onderhavige overgangsregeling wordt berekend, hoger is dan het aan het ziekgeld krachtens de vrijwillige verzekering ten grondslag liggende dagloon, zal deze overgangsregeling suppleren. Daarbij wordt eveneens rekening gehouden met de mogelijkheid, dat het uitkeringspercentage voor de vrijwillige verzekering hoger ligt dan dat, geldende voor het ziekgeld krachtens de overgangsregeling.

Derde lid. Dit lid houdt dezelfde bepaling in als het vierde lid van het huidige artikel 36 van de Z.W.

Vierde lid. Dit lid opent de mogelijkheid om zo nodig regelen te stellen met betrekking tot gevallen van samenloop van ziekgeld krachtens de Z.W. met uitkeringen wegens ongeschiktheid tot werken ingevolge de Liquidatiewet ongevallenwetten.

Artikel 12. In het huidige artikel 38 van de Z.W. is bepaald, dat de verzekerde, die ongeschikt is tot het verrichten van zijn arbeid, zich zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 24 uur na het intreden van de ongeschiktheid tot werken, moet ziekmelden bij het uitvoeringsorgaan of, indien de werkgever verplicht is tot het aangeven van ziektegevallen, bij de werkgever.

Het is duidelijk, dat vorenbedoelde verplichting zonder meer niet kan gelden voor degenen, die aan artikel 5 of 6 recht op ziekgeld ontlenu; zij kunnen immers bij invoering van de Wijzigingswet reeds geruime tijd ziek zijn. Het hier toegelechte artikel bepaalt daarom, dat de ziekmelding van de in artikel 5 en 6 bedoelde personen zo spoedig mogelijk moet geschieden, doch in elk geval binnen 2×24 uur na het in werking treden van de Wijzigingswet.

In dit verband moge de ondergetekende er nog op wijzen, dat het van belang is, dat de ziekmelding binnen de gestelde termijn plaatsvindt. Ingevolge het huidige artikel 44, eerste lid, aanhef en onder *h*, van de Z.W. — welke bepaling ook van toepassing is ten aanzien van degene, die op grond van artikel 5 of 6 recht heeft op ziekgeld —, is het bestuur van de bedrijfsvereniging en van de afdelingskas bevoegd de uitkering van ziekgeld geheel of ten dele te weigeren over de dagen, voorafgaande aan de derde dag na die van ontvangst der ziekmelding, indien de ziekmelding niet geschiedt binnen de voorgeschreven termijn.

Artikel 13, eerste lid. Ingevolge artikel 44, eerste lid, onder *a*, sub 2°, van de Z.W. is het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas bevoegd de uitkering van ziekgeld geheel of ten dele te weigeren, indien de gezondheidstoestand van de betrokkene bij de aanvang van de verzekering het intreden van ongeschiktheid tot werken binnen een half jaar kennelijk moest doen verwachten.

Het hier toegelechte lid bepaalt, dat vorenbedoelde bevoegdheid om ziekgeld te weigeren buiten toepassing blijft ten aanzien van degenen, die ongeschikt tot werken worden binnen een half jaar na invoering van de Wijzigingswet, indien zij ge-

urende het halve jaar voorafgaande aan het intreden van de ongeschiktheid tot werken onafgebroken in loondienst werkzaam zijn geweest. Indien de Wijzigingswet een half jaar eerder in werking zou treden, zou de onderhavige weigeringsbevoegdheid ten aanzien van de betrokkenen niet kunnen worden aangevoerd. De ratio van de in artikel 44, eerste lid, onder *a*, sub 2°, gestelde termijn van een half jaar na de aanvang van de verzekering brengt mede, dat de weigeringsgrond niet dient te kunnen worden gebezigd ten aanzien van de hier bedoelde personen.

Tweede lid. Dit lid is ontleend aan de gebruikelijke overgangsbepalingen in het verleden bij uitbreiding van de kring verzekerden ingevolge de Z.W. door verhoging van de loongrens in die wet.

Artikel 14, eerste en tweede lid. Het bepaalde in het eerste lid is ontleend aan de gebruikelijke overgangsbepalingen met betrekking tot artikel 46 van de Z.W. bij verhogingen van de loongrens in die wet.

Het tweede lid houdt verband met het bepaalde in artikel 5. Ingevolge dat artikel kan bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet ook ziekgeld worden verleend aan degene, die ter zake van de ongeschiktheid tot werken, welke in de loop van het aan de invoering van de Wijzigingswet voorafgaande jaar is ingetreden, recht op ziekgeld zou hebben gehad op grond van artikel 46 van de Z.W., indien de Wijzigingswet in werking zou zijn getreden drie maanden vóór het intreden van de ongeschiktheid tot werken. Artikel 5 geeft echter alleen een regeling ten aanzien van arbeidsongeschiktheid, welke is ingetreden gedurende het aan de invoering van de Wijzigingswet voorafgaande jaar.

Het tweede lid van het hier toegelichte artikel strekt ertoe de in artikel 5 vervatte regeling met betrekking tot de nawerking van de ziekgeldverzekering ook nog te doen gelden voor degenen, die vóór de dag, waarop de Wijzigingswet in werking treedt, hun dienstbetrekking hebben beëindigd en op of na die dag, doch binnen een maand na het einde van die dienstbetrekking, arbeidsongeschikt worden. Zonder nadere regeling zouden de hierbedoelde personen immers benadeeld zijn door het feit dat ze niet vóór, doch na inwerkingtreding van de Wijzigingswet arbeidsongeschikt zijn geworden.

Tenslotte moge nog worden opgemerkt, dat dit artikel en de in artikel 60 van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering opgenomen overgangsbepaling met betrekking tot artikel 17 van de W.A.O. zoveel mogelijk op elkaar zijn afgestemd.

Derde lid. In de Algemene termijnenwet is een voorziening getroffen inzake de berekening van termijnen, wanneer deze termijnen eindigen op een zaterdag, zondag of een algemeen erkende feestdag. Die voorziening houdt in, dat bepaalde in wettelijke regelingen genoemde termijnen, welke eindigen op een van vorenbedoelde dagen, verlengd worden tot en met de eerstvolgende dag, niet zijnde een zaterdag, zondag of een algemeen erkende feestdag. Aangezien de Algemene termijnenwet niet van toepassing is op de in artikel 46 van de Z.W. genoemde termijnen, is het gewenst dienovereenkomstig te handelen ten aanzien van de in het onderhavige artikel gestelde termijnen.

Artikel 15. Dit artikel geeft aan bij welke bedrijfsvereniging de in artikel 5, 8, tweede lid, of 14, tweede lid, bedoelde persoon verzekerd is en dus aanspraken op ziekgeld geldend kan maken. Hij is verzekerd bij de bedrijfsvereniging, waarbij de werkgever, in wiens dienst hij was op het tijdstip van intreden van de ongeschiktheid tot werken, te zijnen aanzien aangesloten zou zijn geweest voor de ziekgeldverzekering, indien de Wijzigingswet toen reeds in werking zou zijn geweest. Indien de betrokkene op dat tijdstip geen werkgever had, hetgeen het geval is met degenen, aan wie op grond van artikel 5 of 14, tweede lid, in verbinding met artikel 46 van de Z.W., recht op ziekgeld wordt verleend, dan wordt aangewezen de bedrijfsvereniging, waarbij de laatste werkgever die betrokkene had vóór het intreden van de ongeschiktheid

tot werken, te zijnen aanzien voor de ziekengeldverzekering aangesloten zou zijn geweest, indien de Wijzigingswet toen reeds in werking zou zijn geweest.

Volledigheidshalve zij nog vermeld, dat het niet vereist is aan te geven, bij welke bedrijfsvereniging de in artikel 6 bedoelde personen verzekerd zijn. De in dat artikel bedoelde personen waren reeds verzekerd ingevolge de Z.W. en hebben onder vigeur van de huidige Z.W. tegenover een bepaalde bedrijfsvereniging een potentieel recht op ziekengeld verkregen. Als gevolg van het bepaalde in artikel 6 ontstaat het in dat artikel bedoelde recht op ziekengeld tegenover die bedrijfsvereniging.

Ingevolge de laatste volzin van dit artikel zal ingeval aan de onderneming van de werkgever een afdelingskas is verbonden of ingeval de werkgever krachtens de statuten der bedrijfsvereniging met een afdelingskas is gelijkgesteld (de z.g. eigen risico drager) het ziekengeld voor rekening van deze afdelingskas of eigen risico dragende werkgever komen.

Artikel 16, eerste lid. Bij invoering van de Wijzigingswet zullen ook de huidige bepalingen van de Z.W. met betrekking tot de vrijwillige verzekering wijzigingen ondergaan. Een belangrijke wijziging betreft het premiepercentage voor de vrijwillige ziekengeldverzekering.

Voor degenen, die zich na afloop van hun verplichte verzekering ingevolge de huidige Z.W. als zelfstandige vestigen, mag dat percentage maximaal gesteld worden op $1\frac{1}{2}$ maal de premie voor de verplicht verzekerden. In de gewijzigde Z.W. is bepaald, dat bedoeld premiepercentage *gelijk is* aan dat voor de verplicht verzekerden. Voor deze categorie vrijwillig verzekerden zal dit in het algemeen een lagere premie met zich brengen dan de premie die ze tot dusver betaalden voor hun vrijwillige verzekering krachtens de Z.W. Anderzijds zijn echter de eisen voor toetreding tot de vrijwillige verzekering in de gewijzigde Z.W. voor de hierbedoelde verzekerden verzwaaard. Gezien de in de wettelijke regeling aangebrachte wijzigingen is het naar de mening van de ondergetekende gewenst te bepalen, dat de onder vigeur van de huidige Z.W. gesloten vrijwillige verzekeringen, ook na inwerkingtreding van de Wijzigingswet in beginsel in stand blijven. Het in stand blijven van deze op de dag, voorafgaande aan de invoering van de Wijzigingswet lopende vrijwillige verzekeringen, dient uiteraard niet van toepassing te zijn op degenen, die bij invoering van de Wijzigingswet verplicht verzekerd worden ingevolge de Z.W. of tijdig aan de bedrijfsvereniging te kennen hebben gegeven, dat zij hun vrijwillige ziekengeldverzekering bij invoering van de Wijzigingswet wensen te beëindigen.

Het bepaalde in het onderhavige lid is niet van toepassing op de vrijwillige verzekeringen, bedoeld in het huidige artikel 64, derde lid, van de Z.W. Ten aanzien van deze verzekeringen kunnen de bedrijfsverenigingen in principe namelijk zelf hun gedragslijn bepalen, ook ingevolge de gewijzigde Z.W.

Tweede lid. Dit lid bepaalt, dat alle bepalingen van de gewijzigde Z.W., derhalve ook die betrekking hebbende op het premiepercentage voor de vrijwillige verzekering, van toepassing zullen zijn op de ingevolge het eerste lid in stand gebleven vrijwillige verzekeringen.

De Sociale Verzekeringsraad zal — onder goedkeuring van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid — ingevolge artikel 71 van de gewijzigde Z.W. regelen kunnen stellen met betrekking tot de vrijwillige verzekering. Ingevolge het bepaalde in dit lid, in verbinding met genoemd artikel 71, zal de S.V.R. zo nodig ook regelen kunnen stellen met betrekking tot de ingevolge het bepaalde in het eerste lid in stand gebleven vrijwillige verzekeringen.

Artikel 17. Dit artikel geeft een overgangsbepaling met betrekking tot de in artikel 64, eerste lid, onder *c* en *d*, van de Z.W. genoemde termijn van drie jaren, voor zover deze termijn is gelegen vóór invoering van de Wijzigingswet. In artikel 50 van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering is een overeenkomstige bepaling opgenomen

met betrekking tot de in artikel 81 van de W.A.O. bedoelde termijn van drie jaren.

Het hier toegelichte artikel bepaalt, dat een periode, gelegen vóór inwerkingtreding van de Wijzigingswet, alleen meetelt voor de termijn van drie jaren als bedoeld in artikel 64 van de Z.W., indien de betrokkene gedurende die periode verzekerd is geweest ingevolge de Z.W. of ingevolge de Z.W. verzekerd zou zijn geweest, indien de Wijzigingswet toen reeds in werking was geweest. Voorts tellen mee perioden, gedurende welke de betrokkene viel onder de overheidspensioenregeling als bedoeld in artikel 6, eerste lid, onder *a* of *b*, van de gewijzigde Z.W., alsmede perioden, gedurende welke een wettelijke buitenlandse voorziening tegen geldelijke gevolgen van ziekte op hem van toepassing is geweest.

Artikel 18. In het eerste lid van artikel 65 van de Z.W. is een verzachtende bepaling opgenomen met betrekking tot de in artikel 64 van de Z.W. genoemde termijn van drie jaren. Aangezien artikel 65 van de Z.W. niet geredigeerd is met het oog op perioden, gelegen vóór invoering van de Wijzigingswet, is in dit artikel een overgangsbepaling opgenomen.

De termijn van drie jaren, voor zover gelegen vóór invoering van de Wijzigingswet, wordt geacht niet te zijn onderbroken, indien de betrokkene gedurende niet meer dan zestig dagen niet verzekerd is geweest of niet verzekerd zou zijn geweest, zo de Wijzigingswet bij de aanvang van die termijn reeds in werking zou zijn geweest. Op het aantal van zestig dagen worden in mindering gebracht de dagen, gelegen na invoering van de Wijzigingswet, waarop de betrokkene niet verzekerd was.

Voorts wordt de termijn van drie jaren, voor zover gelegen vóór invoering van de Wijzigingswet, geacht niet te zijn onderbroken gedurende het tijdvak, dat de betrokkene ten minste 45 pct. arbeidsongeschikt was of wegens ziekte of gebrek ongeschikt was tot het verrichten van zijn arbeid.

Artikel 19. In artikel 49, tweede lid, van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt voorgesteld, dat aanmelding voor de vrijwillige W.A.O.-verzekering in de aldaar aangegeven gevallen nog zal kunnen plaatsvinden binnen zes maanden na invoering van de W.A.O. Deze — van de definitieve regeling in de W.A.O. afwijkende — lange aanmeldingstermijn is in de overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering opgenomen, omdat de vrijwillige W.A.O.-verzekering kort na invoering van die wet nog niet direct algemeen bekendheid zal genieten.

Aangezien de bepalingen inzake de vrijwillige verzekeringen ingevolge de W.A.O. en ingevolge de gewijzigde Z.W. zoveel mogelijk op elkaar zijn afgestemd — ook met betrekking tot de termijn, waarbinnen aanmelding moet plaatsvinden —, wordt in het hier toegelichte artikel een overeenkomstige regeling voorgesteld als in voornoemd artikel 49, tweede lid. Voor wat betreft de in het tweede lid van het hier toegelichte artikel opgenomen mogelijkheid tot weigering van de toelating tot de vrijwillige verzekering is aangesloten bij de overeenkomstige bepaling, vervat in het derde lid van voornoemd artikel 49 van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering. Verwezen moge worden naar de toelichting op dat artikel.

Artikel 20. In artikel 66 van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering is een regeling voorgesteld inzake het vervallen van particuliere verzekeringen tegen geldelijke gevolgen van langdurige arbeidsongeschiktheid bij invoering van de W.A.O. Het hier toegelichte artikel bevat een overeenkomstige bepaling met betrekking tot het vervallen van particuliere verzekeringen tegen geldelijke gevolgen van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte.

Bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet zal de kring van ingevolge de Z.W. verzekerden worden uitgebreid, vooral als gevolg van het vervallen van de loongrens in de Z.W.

Naar analogie van hetgeen in het huidige artikel 88 van de Z.W. is bepaald, alsmede gezien de gebruikelijke overgangs-

bepalingen in het verleden bij verhogingen van de loongrens in de Z.W., wordt voorgesteld de particuliere verzekeringen tegen geldelijke gevolgen van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte van degenen, die met ingang van de dag, waarop de Wijzigingswet in werking treedt, verplicht verzekerd worden ingevolge de Z.W., te doen vervallen, voor zover althans de betrokkenen niet te kennen geven, dat zij de particuliere verzekering nog wensen te handhaven. Verplicht verzekerden ingevolge de Z.W. zullen in de regel geen behoefte meer hebben aan een dergelijke particuliere verzekering.

Voorts wordt voorgesteld om, tenzij de betrokkenen te kennen geven dit niet te wensen, de particuliere verzekeringen tegen geldelijke gevolgen van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte te doen vervallen van degenen, die bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet ingevolge het bepaalde in artikel 64, eerste of tweede lid, van de Z.W. tot de vrijwillige verzekering van de Z.W. toetreden. Dit betreft b.v. degenen, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt toegekend, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45 pct. Het is duidelijk, dat het recht op toetreding tot de vrijwillige verzekering ingevolge de Z.W. voor deze personen, wanneer zij bij inwerkingtreding van de Wijzigingswet nog een particuliere verzekering hebben tegen geldelijke gevolgen van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, in feite illusoir zou worden gemaakt, indien de particuliere verzekering niet kon vervallen. In dat geval zouden zij immers naast de premie voor de vrijwillige verzekering ingevolge de Z.W. ook nog gedurende kortere of langere tijd de premie moeten betalen voor die particuliere verzekering, aan welke verzekering zij in de regel geen behoefte meer zullen hebben.

De regeling met betrekking tot het vervallen van particuliere verzekeringen heeft geen betrekking op degenen, die een vrijwillige verzekering sluiten als bedoeld in artikel 64, vierde lid, van de gewijzigde Z.W. Ten aanzien van die verzekeringen kunnen de bedrijfsverenigingen in principe hun eigen gedragslijn bepalen. Het is dan ook niet gewenst aan het sluiten van een dergelijke ziekengeldverzekering consequenties te verbinden voor eventueel lopende particuliere verzekeringen.

Artikel 21. In § 4 van het algemeen deel van deze memorie werd reeds ingegaan op de gevolgen van het onder de verplichte verzekering van de Z.W. brengen van personen in dienst van instellingen van weldadigheid en maatschappelijk nut, die thans niet verzekerd zijn ingevolge de Z.W., indien hun werkgever is aangesloten bij de Invaliditeits-Coöperatie of de Vereniging voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering. Een van de aspecten die in dit verband nog nadere regeling behoeft is het openen van een mogelijkheid tot bijdragen aan of overhevelen van bestaande reserves. Tot een regeling van deze strekking heeft de S.V.R. geadviseerd in zijn advies van 25 juni 1965, handelende over de positie van de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Geestelijke en Maatschappelijke Belangen, de I.C. en de V.Z.I.

Eerste lid. Ingevolge artikel 63 van de Z.W. is een bedrijfsvereniging verplicht tot het vormen van een bepaalde ziekengeldreserve. De werkgevers, die op 1 juli 1965 aangesloten waren bij de I.C. of de V.Z.I. en die nadien voor de ziekengeldverzekering aangesloten worden bij een bedrijfsvereniging, zullen ingevolge het bepaalde in dit lid aan die bedrijfsvereniging een bijdrage in de ziekengeldreserve verschuldigd zijn. Op deze wijze worden die werkgevers in een gelijke positie gebracht als de werkgevers, die reeds bij die bedrijfsvereniging zijn aangesloten. Laatstbedoelde werkgevers hebben in het verleden immers reeds bijgedragen in de reserve ex artikel 63 van de Z.W.

Bij het bepalen van de bijdrage in de ziekengeldreserve wordt rekening gehouden met de reserve van de betrokken bedrijfsvereniging, de duur van het lidmaatschap van de werkgever van de I.C. en de V.Z.I., alsmede met het loon, dat de werkgever gedurende de laatste drie volle kalenderjaren vóór inwerkingtreding van dit artikel heeft uitbetaald.

Tweede lid. Dit lid opent de mogelijkheid voor de I.C. en de V.Z.I. om de in het eerste lid bedoelde verplichting tot het betalen van een bijdrage in de ziekengeldreserve over te nemen.

Derde lid. Ingevolge het bepaalde in dit lid kan een bedrijfsvereniging op de I.C. en de V.Z.I. rustende verplichtingen overnemen tegen vergoeding door de I.C. en de V.Z.I. van de uit die verplichtingen voortvloeiende kosten. Overeenkomsten daartoe behoeven de goedkeuring van de S.V.R.

Artikel 22. Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 23. Onderdelen A, punt 1, D en E. Deze wijzigingen houden verband met het vervallen van de uitzondering van de verzekeringsplicht ingevolge de Z.W. van personen in dienst van instellingen van weldadigheid of van maatschappelijk nut, indien de betreffende instelling thans is aangesloten bij de I.C. of de V.Z.I. In § 4 van het algemeen deel van deze memorie is hierop reeds ingegaan.

Onderdeel A, punt 2. Het in dit punt voorgestelde artikel 8 van de Z.W. houdt alleen een wijziging in voor wat betreft het bepaalde onder *b*. Het bepaalde onder *b* van het thans voorgestelde artikel 8 van de Z.W. is analoog aan artikel 7, onder *e*, van de Z.W., waarin een soortgelijke bepaling is opgenomen voor degene, die wegens werkloosheid niet werkt.

Het is naar de mening van de ondergetekende gewenst de mogelijkheid open te houden om iemand, die over enige dagen geen ziekengeld heeft genoten — b.v. wegens overtreding van de controlevoorschriften — over die dagen toch als werknemer ingevolge de Z.W. aan te merken. Hierdoor wordt voorkomen, dat iemand mogelijk geruime tijd van ziekengeld verstoken blijft vanwege het feit, dat hem gedurende korte tijd bij wijze van sanctie geen ziekengeld is uitgekeerd. Door de weigering van ziekengeld over enige dagen zou de betrokkene immers over die dagen niet op grond van het ontvangen van ziekengeld verzekerd zijn ingevolge de Z.W., hetgeen van belang kan zijn in verband met de in artikel 46 van de Z.W. geregelde nawerking van de ziekengeldverzekering.

Voorts moge nog worden opgemerkt, dat in artikel 68 van de ontwerp-Wet overgangsregeling arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt voorgesteld een artikel 7a in de W.A.O. op te nemen, op grond waarvan de in artikel 8 van de Z.W. bedoelde personen — voor zover zij althans de leeftijd van 65 jaar nog niet hebben bereikt — ook verzekerd zullen zijn ingevolge de W.A.O.

Onderdeel A, punt 3. De onder punt 3 voorgestelde wijziging, op grond waarvan het zesde lid van artikel 15 van de Z.W. vervalt, houdt verband met de voorgestelde wijziging van artikel 9 van de Coördinatiewet Sociale Verzekering. Deze wijziging brengt mee, dat de bepaling inzake het maximum dagloon, waarnaar het ziekengeld wordt berekend, niet meer in de Z.W., doch in artikel 9, eerste lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering regeling vindt.

Onderdeel B. In dit onderdeel wordt, overeenkomstig het advies van de S.V.R. van 17 december 1965 inzake de consequenties van de invoering van de W.A.O. voor het verkrijgen van statistische gegevens, voorgesteld aan artikel 38 van de Z.W. een tweede lid toe te voegen, op grond waarvan in de gevallen, waarin de aangifte van een bedrijfsongeval of beroepsziekte door de werkgever dient te worden gedaan, ook de verplichting tot ziekmelding ter zake van de ingetreden ongeschiktheid tot werken op de werkgever wordt gelegd. Een en ander houdt verband met de in onderdeel F voorgestelde wijziging van artikel 58 van de Z.W., zodat de ondergetekende naar de op dat onderdeel gegeven toelichting moge verwijzen.

Onderdeel C. Met deze wijziging wordt beoogd een redactionele verbetering in het nieuwe artikel 40 van de Z.W. aan te brengen.

Onderdeel F. In de memorie van antwoord naar aanleiding van het voorlopig verslag inzake de W.A.O. (Zitting 1964—1965, Nr. 7171, Stuk nr. 15 blz. 6 linkerkolom) heeft de onder-

getekende medegedeeld, dat hij aan de S.V.R. advies heeft gevraagd over de consequenties van het vervallen van de ongevalsangiftenplicht voor de meldingsplicht van ongevallen en beroepsziekten aan de Arbeidsinspectie.

In zijn advies van 17 december 1965 deelt de S.V.R. o.a. mede het in verband met de taak van de Arbeidsinspectie gewenst te achten, dat het ongevalsgebeuren in de bedrijven afzonderlijk zichtbaar blijft, ook al wordt in het kader van de W.A.O. en de daaraan aangepaste Z.W. geen onderscheid gemaakt tussen ziekte en ongeval. De mogelijkheid tot het stellen van regelen inzake het verstrekken van inlichtingen door de bedrijfsverenigingen en de G.M.D. aan de Arbeidsinspectie is reeds geregeld in het nieuwe artikel 58 van de Z.W. en artikel 64 van de W.A.O. Aangezien een verplichting tot het verstrekken van die gegevens door de werkgever aan de bedrijfsvereniging nog niet in genoemde artikelen van de Z.W. en de W.A.O. is geregeld, stelt de Raad voor deze artikelen aan te vullen met een mogelijkheid tot het stellen van regelen, waarin een dergelijke verplichting voor de werkgever wordt vastgelegd. Het gaat daarbij om een verplichting tot het verstrekken door de werkgever aan de bedrijfsvereniging van gegevens inzake de aard van het ongeval en de wijze, waarop het ongeval heeft plaatsgehad. Het ligt in de bedoeling, dat de werkgever deze gegevens zal vermelden op een bij de ziekmelding te voegen bijlage. Ook ten aanzien van bedrijfsongevallen met direct dodelijke afloop, ligt het in de bedoeling door de werkgever gegevens te doen verstrekken.

De bedrijfsverenigingen — aldus de S.V.R. — dienen op het medezenden van de bijlage toe te zien en voorts de plaats en de aard van het letsel te vermelden, voor zover dit niet reeds door de werkgever op de juiste wijze is geschied. Aldus gecompliceerd dienen de bedrijfsverenigingen de bedoelde bijlagen aan de Arbeidsinspectie te zenden.

Ter verwerkelijking van een en ander wordt in de eerste plaats — in onderdeel B — voorgesteld artikel 38 van de Z.W.

zodanig te wijzigen, dat in de hierbedoelde gevallen de ziekmelding door de werkgever dient te geschieden. Voorts wordt in onderdeel F voorgesteld het nieuwe artikel 58 van de Z.W. aan te passen aan de beoogde gang van zaken.

De bij de wijziging van laatstgenoemd artikel eveneens geopende mogelijkheid om regelen te stellen inzake het vastleggen van gegevens inzake bedrijfsongevallen en beroepsziekten door de werkgever heeft betrekking op de in het kader van de Z.W. fungerende afdelingskassen en eigen risicodragers.

Voor een verzekerde, in dienst van een onderneming, waarvan een afdelingskas is verbonden, of van een werkgever, die eigen risicodrager is, wordt bij de bedrijfsvereniging — althans zolang artikel 71a van de W.A.O. dit niet noodzakelijk maakt — geen ziekmelding gedaan. Als het gaat om de veiligheid en de preventie van ongevallen — aldus de S.V.R. in zijn vorenbedoeld advies — kunnen de ongevalsgegevens van deze werkgevers niet worden gemist. Het gaat hier dikwijls zelfs om zeer belangrijke bedrijven, ten aanzien waarvan het ontbreken van ongevalsgegevens een ernstige en misleidende leemte zou betekenen. Bij het stellen van de vorenbedoelde regelen ware te denken aan de verplichting tot het bijhouden van een ongevalenregister, zoals tot dusverre in artikel 80d van de O.W. 1921 is voorgeschreven voor ondernemingen met een Erkende Geneeskundige Dienst. Bedoelde regeling in de O.W. 1921 vervalt bij invoering van de W.A.O. De voorgestelde wijziging van het nieuwe artikel 58 van de Z.W. zal het evenwel mogelijk maken het vanwege de werkgever vastleggen van gegevens te continueren.

Artikelen 24 en 25. Deze artikelen behoeven geen toelichting.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.